Hukuk Bölümü 2008/117 E. , 2008/299 K.

- 2813 VE 406 SAYILI KANUNLAR DAYANAK ALINARAK ÇIKARILAN YÖNETMELIK UYARINCA VERILEN IDARI PARA CEZASINA KARŞI YAPILAN ITIRAZIN, İDARİ YARGI YERİNDE ÇÖZÜMLENMESI
  - KABAHATLER KANUNU (5326) Madde 27

"İçtihat Metni"

Davacı : S. Yayıncılık Hizmetleri A.Ş.

Vekili : Av. N.A.

Davalı : Telekomünikasyon Kurumu

Vekili : Av. M.B.

O L A Y : Telekomünikasyon Kurumu İstanbul Bölge Müdürlüğü'nün 9.12.2005 günlü işlemi ile, 4.3.2004 tarih ve 25392 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan meskun mahal hakkındaki Tebliğ ile 12.7.2001 tarih ve 24460 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelik kapsamına dahil edilen sistemlerin bu Yönetmeliğin 9. maddesi gereğince 30 günlük süre içinde sistem bildirimlerinin yapılması gerekmekte olup aksinde bu sistemlere aynı madde gereğince ruhsat ücretinin 50 katı ceza uygulanacağının öngörüldüğü, bu nedenle, 7 adet televizyon sisteminin yukarıda açıklanan 30 günlük süre içinde sistem bildirimi yapılmadığı için toplam 27.401,50YTL tutarında idari yaptırım uygulandığı bildirilmiştir.

Davacı vekili, bu işlemin iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

İSTANBUL 3. İDARE MAHKEMESİ; 18.1.2006 gün ve E:2005/3203, K:2006/10 sayı ile, davanın, STV isimli televizyona ait vericilerin güvenlik sertifikası müracaatlarının Yönetmelikte belirtilen 30 günlük süre içinde yapılmadığından bahisle 27.401,50YTL idari yaptırım uygulanmasına ilişkin 9.12.2005 tarihli işlemin iptali istemiyle açıldığı, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun muhtelif maddelerinden söz ederek, dava tarihi itibariyle artık Kabahatler Kanunu kapsamında olan dava konusu idari para cezasının görüm ve çözümü adli yargı mercilerinin görev alanında bulunduğundan, davanın görev yönünden reddinin icap ettiği, öte yandan, Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 21.11.2005 tarih ve E:2005/76, K:2005/102 sayılı kararıyla da, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu kapsamına giren ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği (1.6.2005) tarih itibariyle idari para cezasına karşı açılan davada adli yargı yerinin görevli olduğuna karar verildiği gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar, temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, söz konusu idari para cezasına karşı adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

GEBZE 1. SULH CEZA MAHKEMESİ; 13.11.2007 gün ve 2007/107 Müteferrik sayı ile, Üsküdar 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nce 9.5.2006 tarihinde verilen yetkisizlik kararı üzerine Kocaeli Sulh Ceza Mahkemesine ve Kocaeli 3. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 2006/826 değişik iş numaralı 21.11.2006 tarihli yetkisizlik kararı üzerine de Mahkemelerine gönderilen dosyada; televizyon vericilerinin; Kocaeli Gebze Gaziler Tepesi, Kocaeli Kandıra Karaüzüm Tepesi, Kırklareli Merkez, Çanakkale Çan, Bursa Merkez, Tekirdağ Çorlu, Tekirdağ Merkez'de bulunduğu, idari para cezasının STV'nin500 metreyaşam alanında bulunan televizyon vericileri hakkında olduğu görülmekle, Mahkemelerince Gebze Gaziler Tepesindeki televizyon vericisi hakkında düzenlenen idari para cezasına ilişkin işlem dosyası müteferrik defterin 2007/45 numarasına kaydolunarak diğer yerlerdekiler yönünden evrak tefrik edilmek suretiyle, yapılan açık yargılaması sonunda; Mahkemelerinin 2007/45 müteferrik numaralı kararı ile, 19.3.2007 tarihinde, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 28/1-b maddesi gereği başvurunun süresi içinde yapılmadığından reddine karar verildiği, Telekomünikasyon Kurumu vekilince red kararına itiraz edildiği, Gebze Ağır Ceza Mahkemesi'nin 24.5.2007 tarih, 2007/289 Müteferrik sayılı kararı ile, itirazın kabulüne karar verdiği, Mahkemelerince Gebze Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2007/289 Müteferrik sayılı, 24.5.2007 tarihli kararına karşı kanun yararına bozma yoluna gidildiğinde Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü'nün 24.7.2007 tarihli 2007/39542 sayılı yazısı ile kanun yararına bozma yoluna gidilmediğinin bildirilmesi üzerine dosyanın müteferrik defterin 2007/107 sırasına kaydı yapılarak devam eden açık yargılama sonunda; itiraz eden vekilinin 23.3.2006 tarihli dilekçesi ile 5326 sayılı Yasa'nın 27/2. maddesi gereğince Telekomünikasyon Kurumu A.Ş. İstanbul Bölge Müdürlüğü'nün 9.12.2005 tarihli 7 adet televizyon sisteminin 30 günlük süre içinde sistem bildirimi yapılmadığı için toplam 27.401,50YTL miktarlı idari para cezasının yerine getirilmesinin durdurulmasını, dava sonucunda hukuka aykırı idari para cezasının iptaline karar verilmesini talep ettiği, İstanbul 3. İdare Mahkemesi'nce aynı uyuşmazlık hakkında 2005/3203 Esas, 2006/10 Karar numarası ile 18.1.2006 tarihinde 2577 sayılı Kanun'un 15/1 maddesi uyarınca davanın görev yönünden reddine karar verildiği, itiraza ve iptale konu uyuşmazlığın bir idari işlemden kaynaklandığı, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3/a maddesi, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 3 ve 12. maddeleri, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 158. maddesi, hukukun genel ilkeleri dikkate alındığında, idarenin her türlü işlem ve eyleminin yargı denetimine açık olduğundan, uyuşmazlığın çözümünde idari yargının yetkili ve görevli görüldüğü gerekçesiyle 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Yasa ile değişik 3. maddesi ve CMK'nın 3 ve 4. maddeleri gereği görevsizlik kararı vererek, karar kesinleştiğinde, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 15/1-a maddesi gereği Mahkemeleri ile İdare Mahkemesi arasında görev uyuşmazlığının giderilmesi için dosyanın re'sen Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiş; bu karar kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mustafa KICALIOĞLU, Mahmut BİLGEN, Habibe ÜNAL, Nüket YOKLAMACIOĞLU, Serdar AKSOY ve Muhittin KARATOPRAK'ın katılımlarıyla yapılan 17.11.2008 günlü toplantısında;

I- İLK İNCELEME : Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi

gerektiği...” açıkça belirtilmiştir. Bu durum gözetildiğinde, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

2247 sayılı Yasa’nın 19. maddesindeki “Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler.” hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi’ne başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesi’nce karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi’ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, öncelikle görevsizlik kararı verilmekle birlikte, bununla yetinilmemiş ve görevli merciin belirtilmesi için re’sen Uyuşmazlık Mahkemesi’ne başvurulmasına da karar verilmiştir.

Bu haliyle, her ne kadar 2247 sayılı Yasa’da öngörülen yönteme uymamakta ise de, davanın taraflarınca başvuruda bulunulmadığı gözetilerek, Gebze 1. Sulh Ceza Mahkemesi’nce re’sen yapılan başvurunun 2247 sayılı Yasa’nın 19. maddesi kapsamında olduğunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesi’nin önüne gelmiş bulunan ve Gebze Gaziler Tepesindeki televizyon vericisi hakkında düzenlenen idari para cezası(3.914,50YTL) yönünden doğan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi’nin kuruluş amacına uygun olacağından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Nurdane TOPUZ’un, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Ahmet BEŞİNCİ ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU’nun, davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 12.7.2001 tarih ve 24460 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 10 kHz-60 GHz Frekans Bandında Çalışan Sabit Telekomünikasyon Cihazlarından Kaynaklanan Elektromanyetik Alan Şiddeti Limit Değerlerinin Belirlenmesi, Ölçüm Yöntemleri ve Denetlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 9. maddesi uyarınca verilen idari para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

Söz konusu Yönetmeliğin 1. maddesinde; bu Yönetmeliğin amacının, elektromanyetik alan oluşturan sabit telekomünikasyon cihazlarını kuruluş yeri, montajı ve denetlenmesine ait hususları, elektromanyetik alanda istem dışı ve sürekli maruz kalma durumunda; çevre ve insan sağlığı üzerinde oluşabilecek muhtemel olumsuz etkileri giderebilmek amacıyla kabul edilen elektromanyetik alan şiddeti limit değerlerini, ölçüm yöntemlerini ve ölçüm yapacak kuruluşları ve ölçüm sonuçları elektromanyetik alan şiddeti limit değerlerine uygun olmayan sabit telekominikasyon cihazlarının limit değerlere uygun hale getirilmesine ilişkin, usul ve esasları ve bunlara uyulmaması halinde işleticiler/işletmecilere uygulanacak müeyyideleri belirlemektir, denilmiş; “Yasal Dayanak” başlıklı 3. maddesinde, 4502 sayılı Kanunla değişik 2813 sayılı Telsiz Kanunu ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu’nun ilgili maddelerine dayanılarak hazırlandığı ifade edilmiş; 15.2.2002 tarih ve 24672 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Yönetmelikle değişik 9. maddesinde ise; “ Bu Yönetmelik kapsamında kurulacak sabit telekomünikasyon cihazları için EK-B’de yer alan sabit telekomünikasyon cihazı müracaat değerlendirme formu ile müracaat edilir. Cihazın işletmeye alınmasını müteakip, yapılacak ölçüm sonuçlarını gösteren Ek-A’da yer alan ölçüm değerleri formunun doldurularak en geç 30 gün içinde, Kuruma gönderilmesi zorunludur. Aksi takdirde cihaz ruhsat ücretinin 50 katı ceza uygulanır" kuralına yer verilmiştir.

Yönetmeliğin dayanağını oluşturan Kanunlardan 2813 sayılı Telsiz Kanunu’nun 7. maddesinin ikinci fıkrasının (j) bendinde(Ek: 27/1/2000 - 4502/16 md.), “Telsiz haberleşmesi ve telekominikasyon hizmetleri ve altyapının işletimi ile ilgili olarak görev alanına giren konularda yönetmelik çıkartmak veya diğer idari işlemleri yapmak, işletmeciler, aboneler, kullanıcılar ve Türk Telekominikasyon sektörünü etkileyen tüm gerçek ve tüzel kişilerin ilgili mevzuata uymasını denetlemek, bu hususta ilgili makamları harekete geçirmek ve gereken hallerde kanunlarda öngörülen yatırımları uygulamak” Telekomünikasyon Kurumu’nun görevlerinden biri olarak sayılmıştır.

406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu’nun 2. maddesinin (f) bendinde, “(Değişik : 12/5/2001 - 4673/2 md.), Kurum; Türk Telekom dahil işletmecilerle imzaladığı sözleşmelerin ve verdiği genel izin ve telekominikasyon ruhsatlarının şartlarına uyulmasının sağlanması için gereken tedbirleri almaya, faaliyetlerin mevzuat ile görev ve imtiyaz sözleşmesi, telekominikasyon ruhsatı veya genel izin şartlarına uygun yürütülmesini izleme ve denetlemeye, aykırılık halinde ilgili işletmecinin bir önceki takvim yılındaki cirosunun %3'üne kadar idari para cezası uygulamaya, milli güvenlik, kamu düzeni veya kamu hizmetinin gereği gibi yürütülmesi amaçlarıyla gerekli tedbirleri almaya, gerektiğinde tesisleri tazminat karşılığında devralmaya ya da ağır kusur halinde imtiyaz sözleşmesini, telekominikasyon ruhsatını ya da genel izni iptal etmeye yetkilidir. (Ek cümle: 4/5/2007-5651/12 md.) Bu idarî para cezalarına ilişkin kararlara karşı, 6.1.1982 tarihli ve 2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanunu hükümlerine göre kanun yoluna başvurulabilir.

(Ek paragraf: 16/6/2004-5189/1 md.) Bu Kanuna ve 5.4.1983 tarihli ve 2813 sayılı Telsiz Kanununa göre Kurum tarafından verilen idarî para cezaları, 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine tâbi olup, Kurumun bildirimi üzerine Maliye Bakanlığınca tahsil olunur”; (g) bendinde, “Yukarıdaki hükümlerin, cezaların ve 4 üncü maddede belirtilen ilkelerin uygulanma esaslarını göstermek üzere yönetmelikler çıkarılır”; anılan Yasanın 28. maddesinde ise, “İşbu fasıldaki efal ve harekatı memnuadan mütevellit bilümum zarar ve ziyanı fail ve müsebbipleri tazmin ile mükelleftir.

(Ek: 24/4/2003-4854/5 md.) Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezaları o yerin en büyük mülkî amiri tarafından verilir. Verilen idarî para cezalarına dair kararlar ilgililere 11.2.1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. Bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren en geç yedi gün içinde yetkili idare mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz, idarece verilen cezanın yerine getirilmesini durdurmaz. İtiraz üzerine verilen karar kesindir. İtiraz, zaruret görülmeyen hâllerde evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. Bu Kanuna göre verilen idarî para cezaları 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Âmme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil olunur” denilmiştir.

Bu düzenlemelerden, 10 kHz-60 GHz Frekans Bandında Çalışan Sabit Telekomünikasyon Cihazlarından Kaynaklanan Elektromanyetik Alan Şiddeti Limit Değerlerinin Belirlenmesi, Ölçüm Yöntemleri ve Denetlenmesi Hakkında Yönetmeliğin dayanağını 2813 ve 406 sayılı Yasaların oluşturduğu; 406 sayılı Yasa’nın 2. ve 28. maddelerinde de, idari para cezalarına ilişkin kararlara karşı idare mahkemesine itiraz edilebileceği anlaşılmıştır.

30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa’nın 31. maddesiyle değiştirilen 3.

maddesinde, " (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır"; Kanunun "Başvuru yolu" başlıklı 27. maddesinin 1. fıkrasında ise "idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir" hükmü yer almıştır.

Bu düzenlemeye göre; Kabahatler Kanunu'nun, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

10.11.2008 gün ve 27050(Mükerrer) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 5.11.2008 gün ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu'nun 66. maddesi ile, yukarıda sözü edilen 406 sayılı Kanun'un 2 ve 28. maddeleri yürürlükten kaldırılmış ve 67. maddesi ile, 2813 sayılı Kanun'un adı "Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunun Kuruluşuna İlişkin Kanun" olarak değiştirilmiştir.

5809 sayılı Yasa'nın 3. maddesinde, bu Kanunda geçen Kurumun, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu'nu ifade ettiği belirtilmiş; 61. maddesinde, "(1) Kurum tarafından verilen idarî para cezaları, 6183 sayılı Kanun hükümlerine tabi olup, tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içerisinde Kurum hesaplarına ödenir. Bu süre içerisinde ödenmeyen idarî para cezaları, Kurumun bildirimi üzerine ilgili vergi dairesince 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil olunur. Kurum tarafından verilen idarî para cezalarına karşı açılacak davalar hakkında 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu uygulanır. (2) Tahsil olan idarî para cezalarının tamamı Kurum hesaplarına aktarılır", 65. maddesinde, "(1) Diğer mevzuatta, hizmet alanları itibariyle, 4/2/1924 tarihli ve 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu ve 5/4/1983 tarihli ve 2813 sayılı Telsiz Kanununa yapılan atıflar ile bu kanunların kendi içinde yapılan atıflar, konuları itibariyle bu Kanuna yapılmış sayılır. (2) Diğer kanunların bu Kanuna aykırı hükümleri uygulanmaz. (3) Diğer mevzuatta geçen "Telekomünikasyon Kurumu" ibaresinden "Kurum"; "Telekomünikasyon Kurulu" ibaresinden de "Kurul" anlaşılır" denilmiş; geçici 1. maddesinde ise, "(1) Bu Kanunda öngörülen düzenlemelerin yürürlüğe gireceği tarihe kadar mevcut düzenlemelerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına devam edilir. Kurum, bu Kanunun İkinci Kısım Birinci Bölümünde yer alan yetkilendirme ile ilgili hükümler yürürlüğe girinceye kadar mevcut mevzuat uyarınca yetkilendirme yapabilir. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar, işletmecilerin ilgili mevzuatına uygun olarak sahip oldukları geçiş hakları devam eder. (2) Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce Kurum tarafından verilmiş ancak henüz tahsili gerçekleşmemiş olan idarî para cezaları hakkında da 61 inci madde hükmü uygulanır" hükmü yer almıştır.

Yukarıda yer alan hükümlerin incelenmesinden, 5809 sayılı Yasa'nın da idari para cezalarına itirazda idari yargı yerini görevli kıldığının kabulü gerekir.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, yukarıda sözü edilen 5326 sayılı Kanun ve 5809 sayılı Kanun hükümleri ve görev kuralının geçmişe etkili olacağı yolundaki genel hukuk ilkesi karşısında, 2813 ve 406 sayılı Yasalar dayanak alınarak çıkarılan "10 kHz-60 GHz Frekans Bandında Çalışan Sabit Telekomünikasyon Cihazlarından Kaynaklanan Elektromanyetik Alan Şiddeti Limit Değerlerinin Belirlenmesi, Ölçüm Yöntemleri ve Denetlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 9. maddesi uyarınca" verilen idari para cezasına karşı yapılan itirazın görüm ve çözümünde idari yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Sulh Ceza Mahkemesinin 19. madde kapsamında görülen başvurusunun kabulü ile İdare Mahkemesince verilen görevsizlik kararının Gebze Gaziler Tepesindeki televizyon vericisi hakkında düzenlenen idari para cezasına(3.914,50YTL) ilişkin kısmının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Gebze 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 19. madde kapsamında görülen BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile İstanbul 3. İdare Mahkemesi'nin 18.1.2006 gün ve E:2005/3203, K:2006/10 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ Gebze Gaziler Tepesindeki televizyon vericisi hakkında düzenlenen idari para cezasına(3.914,50YTL) İLİŞKİN KISMININ KALDIRILMASINA, 17.11.2008 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.